

KESKI-POHJANMAAN

Kamari

ORKESTERI

MELLERSTA
ÖSTERBOTTENS
KAMMARORKESTER

su 6.12.2020 klo / kl. 15.00
Kampushalli, Kokkola
Campushallen, Karleby

Itsenäisyyspäivän konsertti / Självständighetsdagens konsert

Eero Lehtimäki, kapellimestari / *dirigent*
Tuomas Katajala, tenori / *tenor*
Kokkolan Orkesteri / *Gamlakarleby Orkester*

Yhteistyössä / *I samarbete med*
Kokkolan kaupunki / *Karleby stad*

KOKKOLA
KARLEBY

400

Konserttikävijän toimintaohje covid-19-pandemian aikana

1. Ethän tule sairaana konserttiin – ostetun lipun saat vaihdettua, jos satut sairastumaan.
2. Desinfioithan kätesi konserttisalille tullessasi.
3. Narikkapalvelua ei ole - takin voi ottaa mukanaan saliin.
4. Keski-Pohjanmaalla on tällä hetkellä vahva maskisuositus. **SUOSITTELEMME MASKIN KÄYTTÖÄ KONSERTTISSA.** Sellaisen voi ostaa lipunmyyntitiskiltä.
5. Saliin voi siirtyä suoraan tullessaan paikalle – salin ovelta voit kysyä henkilökunnalta apua oman paikkasi löytämisessä.
6. Huomioithan, että useimmissa konserteissa salin valkokankaalla alkaa konsertti-intro klo 18.30 ja toivottavaa on, että salissa liikutaan paikoille mahdollisimman huomaamattomasti.
7. Konsertti kestää tunnin: väliaikaa ei ole.
8. Konsertin jälkeen salista poistutaan turvavälit pitäen ohjatusti, salin takaosasta alkaen. Vältäthän tungosta ja odotathan omaa vuoroa, ethän jää lämpiöön konsertin jälkeen ”hengaillemaan”.
9. Pidäthän turvavälit (1-2 m) kaikissa tilanteissa.
- 10. Nauti (turvallisesta) konserttielämyksestä!**

Konsertpraxis under covid-19 -pandemin

1. Gå inte på konsert ifall du är sjuk – du kan byta din konsertbiljett ifall du insjuknar.
2. Desinficera dina händer då du kommer till konsertsalen.
3. Ingen garderob – du kan ta med dina ytterkläder till din plats i salen.
4. Det råder stark rekommendation om användning av ansiktsmask i Mellersta Österbotten. **VI REKOMMENDERAR ATT ANVÄNDA MASK UNDER KONSERTEN.** Masker finns till försäljning vid biljettdisken.
5. Då du anländer kan du förflytta dig direkt in i konsertsalen – för att hitta din plats kan du fråga om hjälp av personalen vid dörren.
6. Under de flesta konserter visas konsert-introt kl. 18.30 på filmduken i konsertsalen. Det är önskvärt att man förflyttar sig till sin plats så ljudlöst som möjligt.
7. Konsertens längd är ca 1 h. Ingen paus hålls.
8. Efter konserten förflyttar man sig enligt anvisningarna och med säkerhetsavstånden beaktade med start från salens bakre del. Undvik trängsel och vänta på din egen tur. Stanna heller inte kvar i konsertsalens foajé i onödan.
9. Håll säkerhetsavståndet på 1-2 m i alla situationer.
- 10. Njut av en trygg konsertupplevelse!**

ERIK FORDELL (1917–1981)
Nocturne

JEAN SIBELIUS (1865–1957)
Illalle, op. 17/6
Den första kyssen, op. 37/1

HELVI LEIVISKÄ (1902–1982)
Intermezzo op. 16/1

JEAN SIBELIUS
Svarta rosor, op. 36/1
Demanten på marssnön, op. 36/6

JEAN SIBELIUS
Satu / En saga, op. 9

OSKAR MERIKANTO (1868–1924)
Ma elän op. 71/1

TOIVO KUULA (1883–1918)
Tuijotin tulehen kauan op. 2/2

OSKAR MERIKANTO
Elämälle, op. 34/4

JEAN SIBELIUS
Finlandia, op. 26

Konsertti myös striimataan suorana orkesterin youtube-kanavan kautta. /
Konserten streamas även direkt via orkesterns youtube-kanal.

Arvoisa konserttiyleisö

Kokkolan kaupungin 400-vuotisjuhlavuoden teemaksi nousi Kokkolan historiaa, kehittymistä ja tulevaisuutta kuvaava ”Onni suosii rohkeaa”. Ihmisten täytyy tunnistaa juurensa kyetäkseen kehittymään yksilöinä ja visioimaan yhteisönä.

Juhlavuosi annettiin pitkälti kaupunkilaisten toteutettavaksi, kaupungin ottaessa mahdollistajan roolin. Alkuvuoden juhlahumu kääntyi kevättalven myötä hiljaiseen vetäytymiseen aivan uudenlaisen uhan edessä. Parrasvaloista siirryttiin sujuvan arjen turvaamiseen, läheisistä huolehtien.

Pandemian myötä olemme omaksuneet uusia käytänteitä arjessa ja juhlassa. Itsensä ja kanssaihmistien suojaaminen on meille Keski-Pohjalaisille ihailtava itsestäänselvyys. Työelämä, kokoontumiset ja juhlat ovat kokeneet muodonmuutoksen tekniikan ja yhteyksien hyödyntämisen myötä, kuten myös tänään kuultava Itsenäisyyspäivän konsertti. Kiitos Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterille turvallisista järjestelyistä ja mahdollisuudesta tuoda konserttielämys myös koteihin, niille, jotka eivät voi tai halua saapua paikan päälle nauttimaan tunnetusti korkealuokkaisesta esityksestä.

Konsertilla Kokkolan kaupunki haluaa kannustaa nykysukupolvia vaalimaan Suomen itsenäisyyttä tuleville sukupolville ja tuntemaan kiitollisuutta niitä sukupolvia kohtaan, jotka mahdollistivat itsenäisyyden. Itsenäinen Suomi on kaiken työmme arvoinen.

Hyvää Itsenäisyyspäivää!

Stina Mattila
kaupunginjohtaja

Ärade konsertpublik

”Lyckan står den djärve bi” lyftes fram som temat för Karleby stads 400-årsjubileumsår. Det belyser mycket bra stadens historia, utveckling och framtid. Människor måste veta var de har sina rötter för att kunna utvecklas som individer och visionera tillsammans.

Ansvaret för jubileumsårets arrangemang överläts i huvudsak till stadsborna medan staden antog rollen som möjliggörare. Vintermånadernas festyrsel övergick under våren till en stilla reträtt inför ett helt nytt hot. Festscenen mörklades och staden gick in för att trygga vardagen för sina invånare och ta hand om dem.

På grund av pandemin har vi anammat nya kutymer såväl till vardag som till fest. Invånarna i Mellersta Österbotten har skyddat sig själva och sina medmänniskor på ett beundransvärt sätt. Arbetslivet, sammankomster och festligheter har genomgått en metamorfos, så även Självständighetsdagens konsert som vi idag får uppleva. Tack till Mellersta Österbottens Kammarorkester för trygga konsertarrangemang och möjligheten att ta del av konserten på distans för de som inte vill eller kan ta del av det erkänt högklassiga evenemanget på plats.

Genom Självständighetsdagens konsert vill Karleby stad uppmuntra vår egen generation att värna om Finlands självständighet och att känna tacksamhet gentemot de generationer som möjliggjorde vår självständighet. Ett självständigt Finland är vårt all möda.

Trevlig självständighetsdag!

Stina Mattila
stadsdirektör

Erik Fordell: Nocturne

Erik Fordell, kokkolalainen säveltäjä, musiikinopettaja, muusikko, oli näkyvä hahmo kaupungin musiikkielämässä vuosikymmenten ajan. Fordellin sävellystuotanto on erittäin laaja. Se pitää sisällään 44 sinfoniaa, muita suurimuotoisia teoksia, yksinlauluja, kuoroteoksia, kamarimusiikkia ja pienimuotoisia soitinsävellyksiä. Fordellin teosluettelossa mainitaan yli 1500 sävellystä; on luultavaa, että hänen tuotantonsa oli todellisuudessa tätäkin suurempi. Fordellin musiikkia leimaa yhtäältä vahva ilmaisutarve, toisaalta ammattitaitoinen kirjoitustapa ja helposti tunnistettava tyyli. Kaikki nämä ominaisuudet mahdollistivat säveltäjän tavattoman tuotteliaisuuden.

Ensikosketuksen musiikkiin Fordell sai kotonaan; hänen isänsä soitti kanttori J.A. Lybäckin johtamassa soittokunnassa ja opetti poikansa lukemaan nuotteja. Fordell sai lapsuudessaan ilmaisia viulu- ja urkuharmonitunteja kansakoulunopettaja Herman Remelliltä, jonka perustama orkesteri oli tärkeässä asemassa kaupungin musiikkielämässä. Fordell sai myös pianotunteja Kaarlelan seurakunnan kanttorilta, Onni Sundbladilta. Sittemmin Fordell hyväksyttiin Helsingin kirkkomusiikkiopistoon, jossa hän opiskeli menestyksekkäästi vuosina 1936—38. Myöhemmin hän jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa 1944—46 ja yksityisesti Aarre Merikannon ja Leo Funtekin johdolla sekä teki opintomatkoja ulkomaille. Hänen sävellyksiään on esitetty, paitsi kotimaassa, myös useissa Euroopan maissa.

Erik Fordellin elämänvaiheet punoutuvat monin tavoin Kokkolan musiikkielämään 1920-luvulta alkaen. Hän toimi säveltäjätyönsä ohella mm. ravintolamuusikkona, musiikinopettajana, kapellimestarina ja musiikkiarvostelijana. Hänen soittimiaan olivat viulu, sello ja piano; Kokkolan Orkesterin ensimmäisessä konsertissa vuonna 1973 Fordell soitti mukana selloryhmässä.

Yöllistä tunnelmointia, mutta myös rytmistä energiaa sisältävä Nocturne on sävelletty toukokuussa 1976.

Erik Fordell: Nocturne

Den Karlebybördige kompositören, musikläraren och musikern Erik Fordell var en framträdande gestalt inom stadens musikliv under flera decennier. Fordells produktion var väldigt omfattande. Han komponerade 44 symfonier, andra större verk, solosånger, körverk, kammarmusik och mindre kompositioner för diverse instrument. I Fordells verkförteckning nämns över 1500 kompositioner; det är troligt att hans produktion i verkligheten var ännu större. Fordells musik kännetecknas dels av ett starkt uttrycksbehov, dels av ett professionellt skrivsätt och en lättigenkännlig stil. Alla dessa egenskaper möjliggjorde kompositörens oerhörda produktivitet.

Sin första bekantskap med musiken fick Fordell i hemmet; hans far spelade i kantor J.A. Lybäcks hornorkester och han lärde sin son att läsa noter. Fordell fick under sin barndom gratis lektioner i violin- och orgelharmoniumspel av folkskolläraren Herman Remell, vars orkester innehade en viktig roll i stadens musikliv. Fordell tog även pianolektioner av Onni Sundblad, kantor i Karleby församling. Senare antogs Fordell till Helsingfors kyrkomusikinstitut, där han studerade med framgång åren 1936—38. Han fortsatte sina studier vid Sibelius-Akademien åren 1944—46 samt privat under ledning av Aarre Merikanto och Leo Funtek samt gjorde studieresor utomlands. Hans tonsättningar har framförts förutom i hemlandet i ett flertal länder i Europa.

Erik Fordells livsskeden vävs på många sätt samman med musiklivet i Karleby från 1920-talet och framåt. Han fungerade vid sidan av sitt kompositionsarbete bl.a. som resaurangmusiker, musiklärare, kapellmästare och musikrecensent. Hans instrument var violin, cello och piano; under Gamlakarleby Orkestrets första konsert år 1973 spelade Fordell i cellosektionen.

Nocturne, som innehåller nattlig stämning men även rytmisk energi, komponerades i maj 1976.

Lauri Pulakka

Jean Sibelius: Yksinlauluja

Suurin osa Jean Sibeliuksen suosituimmista sävellyksistä on peräisin hänen ns. kalevalais-romanttiselta varhaiskaudeltaan. Niihin kuuluvat ensimmäisen ja toisen sinfonian ohella Lemminkäis-legendat, Karelia-sarja, sinfoniset runot Satu ja Finlandia sekä joukko yksinlauluja.

Yksinlaulujen osuus Sibeliuksen tuotannossa on varsin suuri. Hän sävelsi niitä peräti n. 80 kappaletta. Valtaosa on sävelletty ruotsinkielisiin teksteihin – Sibeliuksen lempirunoilijoita olivat Runeberg, Topelius, Fröding, Rydberg, K.A.Tavaststjerna ja Josephson. Jo varhaiskaudellaan hän kääntyi ruotsinkielisen runouden puoleen, ikään kuin se muodostaisi keitaan kalevalais-romanttisessa maailmassa, jossa hän muuten liikkui. Siirtyessään vähitellen tuotannonsaan ns. eurooppalais-klassiseen vaiheeseen yksinlaulujen asema vahvistui entisestään.

Tässä konsertissa kuultavat laulut ovat suurin piirtein samoilta ajoilta kuin Finlandia ja Satu (lopullinen versio): **Illalle** (1898) A. V. Koskimiehen runoon oli Sibeliuksen ensimmäinen suomenkielinen yksinlaulu. Runon Ilta tarkoitti myös kirjailijan morsianta ja näin hämärän malttamattomaan odotukseen liittyy monipuolista vertauskuvallisuutta. **Den första kyssen** (1900) on sävelletty kansallisorunoilijamme Johan Ludvig Runebergin runoon. **Svarta rosor** Ernst Josephsonin runoon ja **Demanten på marsnön** J. J. Wechsellin runoon ovat molemmat kokonaisuudesta Kuusi laulua op. 36 (1899—1900).

Jean Sibelius: Solosånger

Största delen av Jean Sibelius mest populära kompositioner hör till hans tidiga, kalevala-romantiska period. Till dem hör förutom första och andra symfonin Lemminkäinen-legenderna, Karelia-sviten, de symfoniska dikterna, En saga och Finlandia samt en mängd solosånger.

Solosångernas andel i Sibelius produktion är rätt stor. Han komponerade inte mindre än ca 80 sånger. Största delen är komponerade till svenskspråkiga texter – Sibelius favoritdiktare var Runeberg, Topelius, Fröding, Rydberg, K.A. Tavaststjerna och Josephson. Redan i sin tidiga skapande period vände han sig till den svenskspråkiga poesin, som om den skulle ha bildat en oas i den kalevala-romantiska värld, där han annars rörde sig. Då han

småningom förflyttade sig till sin sk. europeiskt-klassiska period, fick solosångerna en allt viktigare roll.

Sångerna under denna konsert är i stort sett från samma tid som Finlandia och En saga (slutliga versionen). **Illalle** (1898) till A. V. Koskimies' dikt är Sibelius första finskspråkiga solosång. Diktens lita (afton) stod även för författarens fästmö och till skymningens otåliga väntan kan man läsa in många tolkningar. **Den första kyssen** (1900) är tonsatt till vår nationalskald Johan Ludvig Runebergs dikt. Svarta rosor till Ernst Josephsons dikt och **Demanten på marsnön** till J.J. Wechsells dikt är från samlingen Sex sånger op. 36 (1899—1900).

Pehr Henrik Nordgren / Antti Häyrynen

Helvi Leiviskä: Intermezzo op. 16 nro 1

Naispuolisia säveltäjiä oli ollut Suomessa jo ennen Helvi Leiviskää, mutta hän oli heistä ensimmäinen, joka saavutti merkittävän aseman suomalaisessa musiikissa. Helpolla se ei hänellekään koittanut, ja hän sai taistella monia sukupuolensa luomia ennakkoluuloja vastaan. Vastoin odotuksia lyyrisestä ilmaisusta ja pienmuotojen suosimisesta hän suuntautui vakavahenkiseen sinfonisuuteen, jossa kontrapunktilla oli tärkeä rooli. Tyyllillisesti hän sijoittuu kansallisista aineksista riisutun romantiikan ja uusklassismin väliin, joskin painotukset teosten välillä vaihtelevat. Hänen pääteoksiaan ovat kolme sinfoniaa (1947, 1954, 1971) ja Sinfonia brevis (1962). Myös hänen pianokonsertossaan (1935) ote on määrätietoisen sinfoninen.

Intermezzo op. 16 edustaa Leiviskän tuotannon lyyrisempää juonetta. Teos – samoin kuin sen sisarteos op. 16/2 – lienee valmistunut vuosien 1943—45 aikana, mutta ensiesityksestä ei ole tietoa. Teos on sävelletty pienelle orkesterille, jossa ovat mukana huilu, oboe ja klarinetti, yksi kutakin, fagotteja ja käyrätorvia kaksi sekä jousisto. Sooloviulu irtaantuu jousistosta paikoin omaan solistiseen rooliin, ja se esittelee heti alussa melodisen aiheelman, josta Leiviskä alkaa punoa hillittyä kudosta melodioden siirtäessä myös huilulle ja klarinetille pelkistettynä, usein kahden melodialinjan polyfoniana vasten jousiston taustaa. Musiikki kaareutuu jousiston johdattamana huipennukseen ja tasaantuu sitten solististen melodialinjojen mukana kohti hiljenevää päätöstä.

Helvi Leiviskä: Intermezzo op. 16 nr 1

Kvinnliga tonsättare verkade i Finland också innan Helvi Leiviskä, men hon var den första av dem som skaffade sig en betydelsefull ställning inom den finländska musiken. Detta kom sig inte lätt, hon var tvungen att kämpa mot många av de fördomar som var rådande inom hennes generation. Tvärt emot de rådande förväntningarna om att favorisera ett lyriskt uttryck och mindre former inriktade hon sig på allvarsam symfoniskhet, där kontrapunktiken hade en viktig roll. Stilistiskt placerar hon sig mellan romanticism, avklädd på nationalistiska element, och nyklassicism, fastän betoningen verken emellan varierar. De viktigaste verken inom hennes produktion är de tre symfonierna (1947, 1954, 1971) och Sinfonia brevis (1962). Även i hennes pianokonsert 1935 är närmandesättet målmedvetet symfoniskt.

Intermezzo op. 16 representerar den mera lyriska delen av Leiviskäs produktion. Verket – så även op. 16/2 – torde ha färdigställts åren 1943–45, men det finns ingen information om uruppförandet. Verket är tonsatt för en liten orkester med både flöjt, obo och klarinett, en av var, två fagotter och två valthorn samt stråkar. Soloviolinerna lösgör sig ur stråkarna stundvis till en egen solistisk roll, och den presenterar i början ett melodiskt tema av vilket Leiviskä börjar knyta ihop ett dämpat väv, då melodierna rör sig även till flöjten och klarinetten i förenklad form, ofta som två melodilinjers polyfoni mot stråkarnas bakgrund. Musiken når med hjälp av stråkarna en kulmen och planar i takt med de solistiska melodilinjerna ut mot ett tystnande slut.

Kimmo Korhonen

Jean Sibelius: Satu, op. 9

Sibeliuksen suuri läpimurtoteos oli Kullervo-sinfonia (1892), jota voidaan pitää Suomen säveltaiteen ensimmäisenä merkittävänä kansallisena julistuksena. Sinfonian voimakkaan sävelkielen innoittamana Robert Kajanus ehdotti Sibeliukselle, että tämä säveltäisi lyhyemmän ja `helppotajuisemman` orkesteriteoksen, josta voisi tulla orkesterin pysyvä loistonumero. Tästä kehotuksesta sai alkunsa Sibeliuksen sävelrunoelma Satu, op. 9, jonka kantaesityksen säveltäjä itse johti Helsingissä helmikuussa 1893.

Satu ei saavuttanut heti varauksetonta hyväksymistä. Joidenkin arvostelijoiden mielestä se oli sekä soitinnukseltaan että muotorakenteeltaan kömpelö, ja muuttaman esityksen jälkeen Sibelius veti partituurinsa takaisin. Hän palasi siihen kuitenkin myöhemmin ja muokkasi sen uuteen asuun. Lopullisen version Sibelius johti Ferruccio Busonin kutsusta Berliinissä vuonna 1902.

Vielä vanhoilla päivillään Sibelius joutui tuon tuosta vastaamaan kysymykseen Sadun `ohjelmasta`. Sibelius kiisti, että musiikki kertoisi jonkun määrätyn tarinan. Hän totesi, että Satu on "erään sieluntilan ilmaus". "Missään muussa teoksessani en ole paljastanut itseäni niin täysin kuin Sadussa. Kaikki Sadun tulkinnat ovat minulle tietysti jo senkin vuoksi aivan vieraita". Vaikka kyse ei siis olisikaan ohjelmamusiikista, Satu on kuitenkin tunnelmavireeltään tarunomaisen tenhoava ja salaperäinen. Elmer Diktonius luonnehti satua osuvasti: "Sen kertoma on yksinkertaista kuin kansanlaulu, synkeää kuin erämaa ja loistokasta kuin kuninkaantytär ja puoli valtakuntaa".

Jean Sibelius: En saga, op. 9

Sibelius stora genombrottsverk var Kullervo-symfonin (1892), som kan betraktas som den första betydande nationella manifestationen inom finländsk tonkonst. Inspirerad av det starka tonspråket i symfonin föreslog Robert Kajanus för Sibelius, att denne skulle komponera ett kortare och mera `lättfattligt` orkesterstycke, som kunde bli orkesterns stående bravurnummer. Från denna uppmaning fick Sibelius tondikt En saga, op. 9, sin början; uruppförandet dirigerades av tonsättaren själv i Helsingfors i februari 1893.

En saga mottogs inte genast förbehållslöst. Enligt några kritiker var både instrumentationen och formuppbyggnaden klumpig, och efter några ytterligare uppföranden drog Sibelius sitt partitur tillbaka. Han återkom till det likväl senare och gav verket en ny, omarbetad form. Den slutliga versionen dirigerade Sibelius i Berlin år 1902 på inbjudan av Ferruccio Busoni.

Sibelius blev ännu på gamla dagar då och då tvungen att svara på frågan om En sagas "program". Sibelius bestred, att musiken skulle skildra någon bestämd berättelse. Han konstaterade, att En saga var "ett uttryck för ett själstillstånd". "I inget annat av mina verk har jag blottat

mig själv så fullt som i En saga. Bara av den orsaken är alla tolkningar av En saga för mig främmande.” Fastän det således inte vore fråga om programmusik, så är En saga till sitt stämningläge mytiskt förtrollande och hemlighetsfull. Elmer Diktonius karaktäriserade En saga träffande: ”Vad den berättar är enkelt som folkvisan, dystert som ödemarken och glansfullt som prinsessan och halva kungariket.”

Pehr Henrik Nordgren

Oskar Merikanto: Yksinlauluja

Eräs helsinkiläinen muusikko oli joskus 1800-luvun lopulla kiertueella Suomen maaseudulla, kun paikallinen kuulija kysyi häneltä: ”Onkos siellä Helsingissä muitakin suuria säveltäjiä kuin Merikanto?”

Tämä Karl Flodin tallettama anekdootti kuvastaa sitä vankkumatonta suosiota, jota Oskar Merikanto on aina nauttinut suuren yleisön keskuudessa. Siinä missä esimerkiksi Sibelius oli aluksi lähinnä säätyläisten arvostama mestari, siinä Merikanto tunnettiin jo paljon laajemmissa kansankerrostumissa. Hän osui melodisesti vuolaissa laulissaan suomalaisen sieluun niin herkällä vaistolla, että monia hänen lauluistaan on erehdytty luulemaan kansansävelmiksi. Tällainen on muun muassa Soi vienosti murheeni soitto (1899), herkän lempeän surumielisesti sävyttynyt ja yksi suomalaisen yksinlaulun helmiä.

Larin-Kyöstin mukaansatempaavan runon ”**Ma elän**” Merikanto sävelsi vuonna 1908. ”**Elämälle**”, op. 93 nro 4 on on Jussi Snellmanin suomennos Ernst v. Knäpen ruotsinkieliseen runoon ’Hell dig, liv!’

Oskar Merikanto: Solosånger

Då en musiker från Helsingfors turnerade någonstans på den finländska landsbygden i slutet av 1800-talet fick han frågan: ”Finns det också andra stora kompositörer i Helsingfors än Merikanto?”

Denna anekdot, nedtecknad av Karl Flodin, beskriver hur orubblig populariteten som Oskar Merikanto avnjöt från den stora publiken var. Då Sibelius till en början främst var en mästare uppskattad av adeln, var Merikanto bekant i mycket bredare folkliga mått. Han slog den fin-

ländska själen an med sina melodiskt svallande sånger, så att många av hans sånger misstagits för folkmelodier. En sådan är bl.a. *Soi vienosti murheeni soitto* (1899), som är delikat, melankoliskt färgad och en av den finska solo-sångens pärlor.

Larin-Kyöstis medryckande dikt **“Ma elän”** tonsatte Merikanto år 1908. Texten till **“Elämälle”**, Op. 93 No. 4 är en översättning av Jussi Snellman till Ernst von Knapes dikt *Hell dig*, liv.

Kimmo Korhonen / Lauri Pulakka

Toivo Kuula: Tuijotin tulehen kauan, op. 2 nro 2

Toivo Kuula opiskeli 1900—03 Helsingin musiikkiopistossa viulunsoittoa ja musiikin teoriaa Martin Wegeliuksen johdolla. Hänen päämääränään oli tulla ”Suomen Beethoveniksi”, mutta varojen puuttuessa hän joutui palaamaan takaisin kotikaupunkiinsa Vaasaan. Selim Palmgren tutustui Kuulan sävellyksiin vieraillessaan Vaasassa ja kehotti häntä jatkamaan opintojaan, ja tietävästi myös Sibelius puhui hänen puolestaan. Kuula kirjoittautui uudelleen musiikkiopistoon v. 1906, ja opettajansa Armas Järnefeltin suosituksesta Kuula pääsi Sibeliuksen ensimmäiseksi sävellysoppilaaksi v. 1908. Lisäksi hän opiskeli Italiassa, Leipzigin ja Pariisissa.

Kuulan pääteoksena voidaan pitää vokaalisävellystä *Stabat mater* sekakuorolle ja orkesterille, joka kuuluu suomalaisen musiikin merkkiteoksiin. Hän työskenteli teoksen parissa kuolemaansa asti, ja sen saattoi loppuun hänen ystävänsä Leevi Madetoja.

Laajalle yleisölle Kuula on tullut tunnetuksi rakastetuista yksin- ja kuorolauluistaan sekä eteläpohjalaisten kansansävelmien sovituksistaan. Hänen parhaissa lauluissaan on sellaista yksilöllistä melodista keksintää, johon hän ei useinkaan yltänyt suurimuotoisemmissa teoksissaan. Tässä konsertissa kuullaan Eino Leinon tekstiin sävelletty *Tuijotin tulehen kauan*.

Toivo Kuula: Tuijotin tulehen kauan, op. 2 nr 2

Toivo Kuula studerade violinspel och musikteori vid Helsingfors musikinstitut för Martin Wegelius under åren 1900—03. Hans målsättning var att bli ”Finlands Beethoven”, men i brist på medel var han tvungen att återvända till sin hemstad Vasa. Selim Palmgren bekantade sig med Kuulas kompositioner vid sitt besök i Vasa och uppmanade honom att fortsätta studierna, och veterligen lade även Sibelius ett gott ord för honom. Kuula skrev in sig på nytt vid musikinstitutet år 1906, och blev Sibelius första kompositionselev år 1908 på sin lärare Armas Järnefelts rekommendation. Därtill studerade han i Italien, Leipzig och Paris.

Som Kuulas viktigaste komposition kan anses vokalkoret *Stabat mater* för blandad kör och orkester som även hör till ett av de mest betydande verken inom finländsk musik. Han arbetade med det ända fram till sin död, och verket slutfördes av hans vän Leevi Madetoja.

För den breda publiken har Kuula blivit bäst känd för sina älskade solo- och körsånger samt arrangemang av sydösterbottniska folkmelodier. Hans bästa sånger innehåller en särpräglad melodisk uppfinningsrikedom som han sällan uppnådde i sina större verk. Eino Leino har skrivit texten till sången vi får höra idag, *Tuijotin tulehen kauan*.

Erkki Salmenhaara, teoksesta / ur verket ”Suomalaisia säveltäjiä”

Jean Sibelius: Finlandia, op. 26

Suomen poliittisten olosuhteiden kiristyessä 1890-luvulla myös Jean Sibelius joutui mukaan taiteilijoiden sortoa vastaan suunnattuun toimintaan. Marraskuussa 1899 – helmikuun manifestin vuonna – järjestettiin Helsingissä ”Lehdistön päivät”, joiden virallinen tarkoitus oli kerätä rahaa lehtimiesten eläkerahastoon, mutta joilla varsinaisesti haluttiin osoittaa solidaarisuutta sensuurin kourissa kamppaileville toimittajille. Juhlanäytäntö huipentui sarjaan ”Kuvaelmia muinaisajalta” Eino Leinon ja Jalmari Finnen teksteihin ja Sibeliuksen musiikkiin. Kuvaelmissa nähtiin Väinämöinen kanteleineen, piispa Henrik kastamassa suomalaisia, Juhana Herttuan hovi Turun linnassa, suomalaisia 30-vuotisessa sodassa ja venäläisiä hävittämässä Suomea isonvihan aikana. Loppukuvaelman päähenkilöt olivat valistunut

tsaari Aleksanteri II, Runeberg, Snellman ja Lönnrot. Tähän Sibelius sävelsi orkesterirunon, joka myöhemmin tuli tunnetuksi nimellä Finlandia, op. 26.

Finlandian suuri suosio ei perustu niinkään paljon sen väkeviin taistelukupvauksiin kuin loppupuolella esiintyvään yksinkertaiseen hymnintapaiseen ja hartaaseen melodiaan. Tämän alkutahdit ovat nuotti nuotilta samat kuin Emil Genetzin kahdeksantoista vuotta aikaisemmin säveltämä mieskuorolaulu Herää Suomi! Oliko Sibeliukselle vaistomaisesti tullut tämä mieleen nähdessään viimeisen kuvaelman otsikon ”Suomi herää”? Vanhemmilla päivillään Sibelius vakuutti, että Finlandian temaattinen aines ”on oma keksintöni”.

Jean Sibelius: Finlandia, op. 26

Då de politiska förhållandena i Finland tillskärptes på 1890-talet, hamnade också Jean Sibelius med i konstnärernas aktiviteter mot förtrycket. I november 1899 – året för februarimanifestet – arrangerades i Helsingfors ”Pressens dagar”, vilkas officiella avsikt var att samla pengar till tidningsmännens pensionsfond, men genom vilka man egentligen ville visa solidaritet mot redaktörerna som kämpade i censurans järngrepp. Galaföreställningen kulminerade i en serie ”Tablåer från forntiden” till texter av Eino Leino och Jalmari Finne och musik av Sibelius. I tablåerna kunde man se Väinämöinen med sin kantele, biskop Henrik döpande finländarna, hertig Johans hov i Åbo slott, finländare i 30-åriga kriget och ryssar härjande i Finland under stora ofreden. Huvudpersonerna i den sista tablån var den upplyste tsar Alexander II, Runeberg, Snellman och Lönnrot. Till denna tablå komponerade Sibelius en orkesterdikt, som senare blev bekant under namnet Finlandia, op. 26.

Det är inte så mycket de starka stridsskildringarna som den enkla, hymnartade och andaktsfulla melodin mot slutet som har gjort Finlandia så populär. Melodins inledande takter är not för not de samma som Emil Genetz’ aderton år tidigare komponerade manskörssång Herää Suomi! (Vakna Finland!) Kom Sibelius intuitivt att tänka på sången då hans såg rubriken till sista tablån: ”Finland vaknar”? På äldre dagar försäkrade Sibelius, att det tematiska materialet till Finlandia ”är min egen uppfinning”.

Pehr Henrik Nordgren

LAULUJEN SANAT / SÅNGTEXTER:

Illalle, op. 17/6

(A.V. Koskimies)

Oi, terve! tumma, vieno tähti-ilta
Sun haaveellista hartauttas lemmin
Ja suortuvaisi yötä sorjaa hemmin
Mi hulmuaapi kulmais kuulamilta
Kun oisit, ilta, oi, se tenhosilta
Mi sielun multa siirtäis lentoisammin
Pois aatteen maille itse kun ma emmin
Ja siip' ei kannaa aineen kahlehilta!
Ja itse oisin miekkoinen se päivä
Mi uupuneena saisin luokses liittää
Kun tauonnut on työ ja puuha räivä
Kun mustasiipi yö jo silmään siittää
Ja laaksot, vuoret verhoo harmaa häivä -
Oi, ilta armas, silloin luokses kiittää!

Den första kyssen, op. 37/1

(J.L. Runeberg)

På silvermolnets kant satt aftonstjärnan,
från lundens skymning frågte henne tärnan:
Säg, aftonstjärna, vad i himlen tänkes,
när första kyssen åt en älskling skänkes?
Och himlens blyga dotter hördes svara:
På jorden blicka ljusets änglaskara,
och ser sin egen sällhet speglad åter;
blott döden vänder ögat bort och gråter.

Svarta rosor, op. 36/1

(E. Josephson)

Säg hvarför är du så ledsen i dag,
Du, som alltid är så lustig och glad?
Och inte är jag mera ledsen i dag
Än när jag tyckes dig lustig och glad;
Ty sorgen har nattsvarta rosor.
I mitt hjerta der växer ett rosendeträd
Som aldrig nånsin vill lemna mig fred.

Och på stjelkarne sitter tagg vid tagg,
Och det vållar mig ständigt sveda och agg;
Ty sorgen har nattsvarta rosor.
Men af rosor blir det en hel klenod,
Än hvita som döden, än röda som blod.
Det växer och växer. Jag tror jag förgår,
I hjerträdets rötter det rycker och slår;
Ty sorgen har nattsvarta rosor.

Demanten på marssnön, op. 36/6
(J.J. Wechsell)

På drivans snö där glimmar
en diamant så klar.
Ej fanns en tår, en pärla,
Som högre skimrat har.

Utav en hemlig längtan
hon blänker himmelskt så:
hon blickar emot solen,
där skön den ses uppgå.

Vid foten av dess stråle
Tillbedjande hon står
och kysser den i kärlek
och smälter i en tår.

O, sköna lott att älska
Det högsta livet ter,
att stråla i dess solblick
och dö, när skönst den ler!

Ma elän! op. 71/1
(Larin-Kyösti)

Ma elän! Ah, mikä riemu!
Mikä riemu ja soitto nyt suonissa soi
Näin sydän ei koskaan oo sykkinyt,
Mikä loisto ja hehku mun täyttää nyt
Ma laulan, ma laulan, ma laulan
Sillä Luoja mun laulamaan loi!
Ma voisin jo olla vainaa
Alla kalman kukkain ja tumman yön
Ei, ei, minä elän, ma tunnen sen
Kuinka sieluni kasvaa kamppaillen
Kohti tähtiä kautta korkean työn!
Ma elän, ma elän, ma elän!
Sulle Elämä, korkein lauluni soi!
Pyhä kevät mun henkeni kruunatkoon
Taas elämän nuori kuningas oon
Ma laulan, ma laulan, ma laulan
Sillä Luoja mun laulamaan loi!

Tuijotin tulehen kauan op. 2/2
(E. Leino)

Tuijotin tulehen kauan,
liikuttelin lieden puita,
ajattelin armastani,
muistin mustakulmaistani.

Hiilet hehkui, kuvat kulki,
ajat armahat samosi,
liiteli suviset linnut,
keikkuivat kesäiset päivät, –
poski hehkui, suu hymysi,
silmät muita muistutteli.

Vierin maita, vierin soita,
vierin suuria saloja,
salossa savu sininen,
savun alla armas mökki,
mökissä ihana impi,
kultakangasta kutovi,
helmellistä helskyttävi.

Kelle kangas kultaloimi?
Häiksi metsän morsiolle.
Kelle neiti näätärinta?
Hiihtäjälle Hiiden korven.

Ei hyvä hylätyn kauvan
liikutella lieden puita,
vesi silmihin tulevi,
pää käsihin tuiskahtavi,
kurkussa korina käypi,
sylkytys sydänalassa.

Elämälle op. 34/4

(Ernst v. Knape – suom. Jussi Snellman)

Terve valtias valon ja yön!
Sä elon ja kuolon
korkea kuningas,
täyttävä työn.

Ei voittaa voi sua suurinkaan,
sinun virtes valtava kaikuu
yli kuohuvan veen,
yli yöllisen maan.

Terve, kalman kaamea vuo,
täyttymys elämän tään,
mykkä myös tuonelan mahti,
sammunut, syttyvä tuike tuo!

Uus sukukunta, uudempi usko
nousevi nuorena vanhan taa.
Aamun enne on illan rusko.
Kuololta elämä kasvun saa.

Terve, valtias valkeuden, yön!
Sä elon ja kuolon
korkea kuningas,
täyttävä työn.

Eero Lehtimäki teki läpimurtonsa johtamalla Mariinski-teaterin orkesteria äärimmäisen lyhyellä varoitusajalla Turun Musiikkijuhlilla 2016. Sen jälkeen lähes kaikki Suomen kaupunginorkestereista ovat kutsuneet hänet vierailevaksi kapellimestarikseen. Lehtimäki aloitti Joensuun kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana ja ylikapellimestarina syksyllä 2019, ja on toiminut Brinkhall soi -festivaalin taiteellisena johtajana vuodesta 2018. Joensuun Musiikkitalven taiteellisena johtajana hän aloitti keväällä 2020.

Kapellimestarin oppinsa Lehtimäki sai Jorma Panulan luokalla Sibelius-Akatemiassa, minkä lisäksi hän on opiskellut orkesterin- ja oopperanjohtoa Wienissä opettajinaan Johannes Wildner, Simeon Pironkoff ja Konrad Leitner. Lehtimäki on osallistunut Jorma Panulan ja Valeri Gergijevin mestarikursseille sekä opiskellut yksityisesti Hannu Linnun johdolla.

Eero Lehtimäki on valmistunut klarinetistiksi Helsingin Konservatoriosta. Historiallisten klarinettien soittoa hän on opiskellut Itävallassa ja Saksassa. Hän on toiminut litin Musiikkijuhlien vakituisena päävierailijana vuodesta 2013 ja esiintyy yhä säännöllisen epäsäännöllisesti myös solistina ja kamarimuusikkona eri orkestereissa ja kamarimuusiikkiyhtyeissä. Kapellimestarin ja muusikon työnsä ohella Lehtimäki on lisäksi valmistunut akustiikan diplomi-insinööriksi Aalto-yliopistosta. Hän ihanoi monipuolista ymmärrystä ja sivistystä ja tekee musiikkia viedäkseen sen avulla kuulijat paikkoihin, joita he eivät osaisi edes kuvitella.

Eero Lehtimäki fick sitt genombrott genom att dirigera Marinskij-teaterns orkester med extremt kort varsel på Åbo Musikfestspel år 2016. Därefter har så gott som alla av Finlands stadsorkestrar bjudit in honom som gästande dirigent. Lehtimäki har fungerat som konstnärlig ledare och chefsdirigent för stadsorkestern i Joensuu sedan hösten 2019 och fungerar som Brinkhall soi -festivalens konstnärliga ledare sedan år 2018. Han är även konstnärlig ledare för Joensuun Musiikkitalvi sedan våren 2020.

Lehtimäki har studerat dirigering på Jorma Panulas klass vid Sibelius-Akademien samt orkester- och operaledning i Wien för Johannes Wildner, Simeon Pironkoff och Konrad Leitner. Han har deltagit i mästar kurser för Jorma Panula och Valeri Gergijev samt tagit privatlektioner för Hannu Lintu.

Eero Lehtimäki är utexaminerad klarinettist från Helsing-

fors Konservatorium. Han har även studerat historisk klarnettpraxis i Österrike och Tyskland. Han har fungerat som återkommande gäst på litin musiikkijuhlat sedan 2013 och uppträder fortfarande sporadiskt som solist och kammarmusiker med orkestrar och kammarmusikensembler. Vid sidan av sitt arbete som dirigent och musiker har han utexaminerats som diplomingenjör inom akustik från Aalto-universitetet. Lehtimäki uppskattar mångsidig förståelse och bildning, och sysslar med musik för att med hjälp av musiken föra åhörarna till platser de aldrig kunnat fantisera om.

Tuomas Katajala on tällä hetkellä kansainvälisesti menestynein tenorimme maailmalla. Hän on vierailut ooppera-rooleissa mm. Lontoon Royal Opera House Covent Gardenissa, Berliinin valtionoopperassa Unter den Lindenissä, Hampurin valtionoopperassa, Theatre an der Wienissä, Aix en Provençassa, Glyndebournessa, Tel Avivissa Israelissa, Berliinin Komische Operissa ja Seattlessa Yhdysvalloissa. Kotimaassa Katajala on laulanut säännöllisesti keskeisissä lyyrisen tenorin rooleissa sekä Suomen Kansallisoopperassa että Savonlinnan Oopperajuhlilla vuodesta 2006 lähtien.

Hänen ohjelmistossaan on yli 90 oratoriota ja konserttiteosta. Oratorio- ja liedlaulajana Katajala on esiintynyt lukuisilla festivaaleilla Euroopassa ja Japanissa, mm. Avery Fisher Hall New Yorkissa, Royal Albert Hall Lontoossa, Laeishalle Hampurissa, Salle Pleyel ja Cité de la Musique Pariisissa, La Folle Journee Tokiossa ja Accademia Nazionale di Santa Cecilia Roomassa. Hän on tehnyt yhteistyötä mm. Matthias Pintscherin, Peter Schreierin, Vladimir Ashkenazyn, Esa-Pekka Salosen, Kent Naganon, Leif Segerstamin, Enrique Mazzolan, Sakari Oramon sekä Sir David Willcocksin kanssa.

Kaudella 2020—2021 Katajala palaa jälleen Lontoon Royal Opera House Covent Gardeniin, jossa hän esiintyy solistina Wagnerin Lentävässä Hollantilaisessa Steuermanın ja Erikin roolissa. Lisäksi hän debytoi mm. Opéra de Lyonissa, Ranskassa Der Freischütz -produktiossa Maxin roolissa ja laulaa Erikin roolin Tampereen Oopperan Lentävä Hollantilainen -produktiossa.

Katajalalle on myönnetty Karita Mattila- ja Martti Talvela palkinnot sekä Sibeliuksen syntymäkotimitali. Hän on esiintynyt solistina eri levy-yhtiöiden tuotannoissa, mm. Naxos, Bis, Ondine ja Alba. Tuorein levytys tältä vuodelta on Beet-

hovenin 9.Sinfonia Malmön Sinfoniaorkesterin kanssa Ondine -yhtiölle, kapellimestarina Robert Trevino.

Tuomas Katajala är för tillfället en av våra internationellt mest framgångsrika tenorer. Han har gjort gästande operaroller bl.a. vid Royal Opera House Covent Garden i London, Staatsoper Berlin, Staatsoper Hamburg, Theater an der Wien, Aix en Provence, Glyndebourne, Tel Aviv i Israel, Komische Oper Berlin och i Seattle i USA. I hemlandet har Katajala regelbundet sjungit centrala lyriska tenorroller både vid Finlands nationalopera och Nyslotts Operafestival sedan år 2006.

Hans repertoar innehåller över 90 oratorier och konsertverk. Som oratorie- och liedsångare har Katajala uppträtt på otaliga festivaler runtom i Europa och Japan, bl.a. Avery Fisher Hall i New York, Royal Albert Hall i London, Laeiszhalle i Hamburg, Salle Pleyel och Cité de la Musique i Paris, La Folle Journée i Tokyo och Accademia Nazionale di Santa Cecilia i Rom. Han har samarbetat med bl.a. Matthias Pintscher, Peter Schreier, Vladimir Ashkenazy, Esa-Pekka Salonen, Kent Nagano, Leif Segerstam, Enrique Mazzola, Sakari Oramo samt Sir David Willcocks.

Säsongen 2020—2021 återvänder Katajala till Royal Opera House Covent Garden i London, där han sjunger solistrollerna som Steuermann och Erik i Wagners Den flygande holländaren. Dessutom debuterar han vid Opéra de Lyon i Frankrike i rollen som Max i Der Freischütz -produktionen. Han sjunger även rollen som Max i Tammerfors operas uppsättning av Den flygande holländaren.

Katajala har beviljats Karita Mattila- och Martti Talvela-stipendierna samt Sibelius födelsehems medalj. Han har uppträtt som solist i ett flertal skivbolags produktioner, bl.a. Naxos, BIS, Ondine och Alba. Den färskaste skivinspelningsen är Beethovens 9. symfoni tillsammans med Malmö Symfoniorkester för skivbolaget Ondine, med Robert Trevino som dirigent.

Vuonna 1972 perustettu **Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri** (KPKO) kuuluu kansainvälisesti tunnetuimpiin suomalaisorkestereihin. Perustajansa, kapellimestari Juha Kankaan johdolla orkesteri loi kunnianhimoisen profiilin, jonka tavaramerkkejä ovat herkästi reagoiva, dynaaminen yhteisointi ja laaja ohjelmisto barokista tähän päivään. Juha Kangas toimi orkesterin taiteellisena johtajana vuoden 2008 loppuun saakka ja on nykyisin sen kunniakapellimestari.

Monikymmenvuotinen yhteistyö säveltäjä Pehr Henrik Nordgrenin (1944–2008) kanssa on yksi esimerkki yhteistyökumppanuuksista, joille KPKO:n menestys on rakentunut. Orkesterin aktiivinen rooli oman aikansa musiikin tekijänä on tuottanut yli 170 kantaesitystä, joista monet ovat orkesterin tilauksia. Kotimaisten säveltäjien lisäksi tiiviitä yhteyksiä on luotu Pohjoismaiden ja Baltian säveltäjiin. Laajaa kansainvälistä arvostusta nauttivalle orkesterille on myönnetty muun muassa Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto vuonna 1993.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri on tehnyt lähes 70 äänitettä, jotka ovat herättäneet kansainvälistä huomiota ja levittäneet orkesterin mainetta maailmalla. Kotipaikkansa Kokkolan lisäksi KPKO vierailee säännöllisesti kotimaassa ja ulkomailla. Kesällä 2019 orkesteri teki uusintavierailun maineikkaille Mozart-festivaaleille Saksan Würzburgissa. Euroopan lisäksi orkesteri on konsertoinut Japanissa ja New Yorkissa.

Sakari Oramon kauden (2013–2019) päätyttyä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteelliseksi johtajaksi kutsuttiin ruotsalainen viulutaiteilija Malin Broman. Solistina, kamarimuusikkona ja musiikin johtajana ansioitunut Broman aloitti kautensa syksyllä 2019.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri muodostaa rungon **Kokkolan Orkesterille**, jota täydentävät Keski-Pohjanmaan konservatorion ammattiopiskelijat ja muut pitemmälle edistyneet opiskelijat sekä Centria-ammattikorkeakoulun taiteen yksikön opiskelijat.

Keski-Pohjanmaan
Konservatorio

Mellersta Österbottens Kammarorkester (MÖK), grundad år 1972, hör till våra internationellt mest kända finländska orkestrar. Under ledning av dess grundare, kapellmästare Juha Kangas, skapade orkestern sig en ambitiös profil med en reaktionssnabb, dynamisk samklang och en bred repertoar från barock till nutida musik som varumärken. Juha Kangas fungerade som orkesterns konstnärliga ledare t.o.m. år 2008 och är nuförtiden orkesterns hederskapellmästare.

Samarbetet med tonsättaren Pehr Henrik Nordgren (1944–2008) spände över flera decennier och är ett gott exempel på de samarbeten på vilken MÖK:s framgång grundar sig. Orkesterns aktiva roll inom nutida musik har resulterat i över 170 uruppföranden, varav många är egna beställningsverk. MÖK har skapat nära kontakter med såväl inhemska som med baltiska och nordiska tonsättare. Orkestern är ansedd även internationellt, och har belönats med bl.a. Nordiska rådets musikpris år 1993.

Mellersta Österbottens Kammarorkester har gjort närmare 70 skivinspelningar, som bidragit till orkesterns internationella status. MÖK konserterar förutom i hemstaden Karleby även regelbundet runtom i Finland och utomlands. Sommaren 2019 uppträdde orkestern igen på den berömda Mozart-festivalen i Würzburg, Tyskland. Utöver Europa har orkestern även turnerat i Japan och i New York.

Efter att Sakari Oramos konstnärliga ledarskap kommit till ända (2013–2019) bjöd Mellersta Österbottens Kammarorkester in den svenska violinisten Malin Broman till konstnärlig ledare. Broman, meriterad som solist, kammarmusiker och musikledare, inledde sin säsong hösten 2019.

Mellersta Österbottens Kammarorkester utgår stommen för **Gamlakarleby Orkester** kompletterad med yrkes- och längre hunna studeranden från MÖ:s Konservatorium samt med studeranden från Centria-yrkeshögskolans enhet för konst.

Keski-Pohjanmaan
Konservatorio

Kokkolan Orkesteri / Gamlakarleby Orkester

I Viulu / I Violin

Reijo Tunkkari
Reetta Kataja
Matti Vanhamäki
Veera Vihantola *
Kati Niemelä
Onni Koivisto *
Andrei Sytchak
Teresa Innanen **
Emma Boutov *

II Viulu / II Violin

Teija Pääkkönen
Annica Brännkärr
Saana Parviainen
Ester Vidjeskog *
Maria Pulakka
Elli McCloud *
Elina Grekula **

Alttoviulu / Altviolin

Hanna Pakkala
Ari Hanhikoski
Inkeri Halmio-Hanhikoski
Anna-Leena Kangas
Timo Kangas
Touko Kentala *

Sello / Cello

Lauri Pulakka
Janne Virkkala
Essi Mutka *
Ulla Lampela
Liisi Yli-Korpela *

Kontrabasso / Kontrabas

Oskari Hannula
Julius Pyrhönen
Veikko Virkkala ***

Huilu / Flöjt

Salla Knif
Hanna Saukko *

Oboe

Maria Seppä
Maiju Rajaniemi *

Klarinetti / Klarinett

Noora-Kaisa Salo-Peltokoski
Eveliina Kippo **

Fagotti / Fagott

Visa Jämsä
Laura Kujala

Käyrätorvi / Valthorn

Jukka Harju
Iiro Koskinen ****
Marian Strandenius ****
Fiia Käsälä *

Trumpetti / Trumpet

Jukka-Pekka Peltoniemi
Sami Ihajoki
Ilari Koskinen *

Pasuuna / Trombon

Erkki Hirsimäki
Pasi Ojala
Annika Harvala

Tuuba / Tuba

Tuija Aho

Lyömäsoittimet / Slagverk

Walter Witick
Mika Viik
Tilda Hietanen*

Harppu / Harpa

Maaria Pulakka ****

* Keski-Pohjanmaan Konservatorio

** Centria-ammattikorkeakoulu

*** Kaustisen musiikkilukio

**** Taideyliopiston Sibelius-Akatemia

**KOKKOLAN KAUPUNKI
KARLEBY STAD**

SKPO

 TYÖPLUS

OP Keski-Pohjanmaa
Mellersta Österbotten

WIN BOLIDEN

KESKIPOHJANMAA